

ताभ्यां सहितं पदं वाक्यं कलहं *Schol.*); altercationem ac iurgia amantium designat, atque inter blandimenta comparet quia *discordiâ fit carior concordia*, sive ut poeta ait: *Iurgia conflât Amor ut blandius uret amantes* (Anthol. lat. 1, 96.). Ab aliis tamen mulier कलहप्रिया vituperatur, ut in *Brahmavaivart. Purân.* fol. 16. et 17. Cod.

3. In fine एतत् conservavimus, Cod. C. et *Schol.* एते legunt पदार्थाः supplentes, minus recte. *Telum* आयुधं inducit poeta quia telis adsimilantur adspectus obliqui, quorum arcus supercilia (v. *Sring.* 59.), unde *dexteritas* ad curvanda supercilia referenda, sive ad nutus amorem indicantes; quam ad rem versus pertinet in *Vita Timuri* II. p. 979.:

اشارتنا في الحب رمز عيوننا
وكل لبيب بالاشارات يفهم
حواجبنا تعصى الحوايج بيننا
نحن سكوت والهوى يتكلم

Indices nostri in amore sunt oculorum nictus et amicus quisque illa iudicia intelligit; supercilia nostra negotia inter nos transigunt, nos silemus, amor vero loquitur. *Schol.* epitheton ita dissolvit: चातुर्येण आकुंचितानि नेत्राणि येषु एवं भूताः कटाक्षाः ।

4. Novarum nuptarum indolem describit, ut vs. 25., quibus adde illecebras *Kāṣyaparakāsa* p. 154. descriptas:

स्त्रियति कूपाति वल्लति विवलयति निमिषति विलोकयति तिर्यक् ।
अन्तर्नन्दति चुम्बितुमिच्छति नवपरिणया बधूः शयने ॥

Sudat, se movet, abscondit se, oblique adspicit, intus exsultat, osculari cupit nova nupta uxor in stragulo. Vocabulum भ्रूङ्गं interdum, ut apud Arabas كسر الجفن et كسر كسر de adspectu languido usurpatur, frequentius tanquam fastidii et superbiae signum est (मानिचिह्नं), *Amarūsāt* 41. भ्रूमेदः *Schol.* भ्रूकुटो । Vox प्रकरः i. q. समुदायः adverbii loco posita, iuvenes h. l. comparantur apibus, quae loti flores, quibus facies mulierum adsimilatur et ad quam omnia redeunt epitheta, circumvolitant (cf. *Chaur.* vs. 34.).

5. Ornamenta quibus natura mulierem condecoravit. Comparationes fere omnes a nostra sentiendi ratione abhorrent: *facies* primum *lunae* adsimilatur (v. ad *Chaur.* vs. 2.) ad serenitatem simul et rotunditatem indicandam, unde *Schol.* चन्द्रवद् वर्तुलं शोभायमानं । *oculi* porro lilia aquatica referunt expansa, परिहासः enim, sive usitatus परिहासः, uti Codd. B. D. et *Schol.* scribunt contra metrum, proprie *lusum, gaudium* denotat sed ad expansos loti flores pulchre transfertur, *Sch.* विक्रान्तः । vocabulum epitheti ultimum क्षम *languescens* expressimus quidem, proprie autem est *efficax, potens* *Schol.* तद्वत् क्षमे eodem modo quo *nymphaea* mentem rapit sive *nymphaeae similis*. — Laudatur dein *color* subflavus aurum superans; vocabulo वर्ण Visargum addidimus, nominativi notam in Codd. quoque neglectam etsi ante sibilantem non omnino necessariam; scribitur enim हरिः स्फुरति, हरि स्फु^० et हरिस्फु^०